

To je bilo njegovo zadnje pismo sploh; oddal ga ni več na pošto. Dne 8. septembra je šel v Lipsko k slovečemu zdravniku - specialistu poprašat za svét. Ta mu je dejal brezobzirno: »Vi ste izgubljeni, za Vaše življenje nisem porok par mesecev.« Ves prestrašen se je vrnil v svoj hotel »Deutsches Haus«, kjer je bilo zbranih več znancev umetnikov. Sedli so h kosilu, a ni mu dišala nobena jed.

Ob 3. uri ga je zadela srčna kap. Šel je še sam v svojo sobo v drugo nadstropje, kjer so poskusili zdravniki vse svoje znanje, a zastonj. Ob pol petih popoldne je prijemši svete zakramente mirno zaspal. — Lipski zdravnik dr. W. Grosse je bil do zadnjega izdiha pri njem, on mu je zatisnil oči. Po zgoraj navedenem pismu, ki je ležalo v njegovi spalnici v gradu Raschwitz-u, zvedeli so za naslov njegovih doma-

mačih, in 9. septembra ob 8. uri zjutraj je dobil pisatelj teh vrstic prvi telegram o njegovi smrti. Prevzeti je moral žalostno nalogo, da sporoči ubogi materi o nesreči, ki je zadela njo, a ž njo tudi vso domovino.

Truplo rajnega umetnika so prenesli iz hôtela v bolnico, kjer je čakalo do 17. septembra, da je dospel najmlajši brat k pogrebu. Ko so glavo fotografovali in vlili v gips, vzdignili so truplo

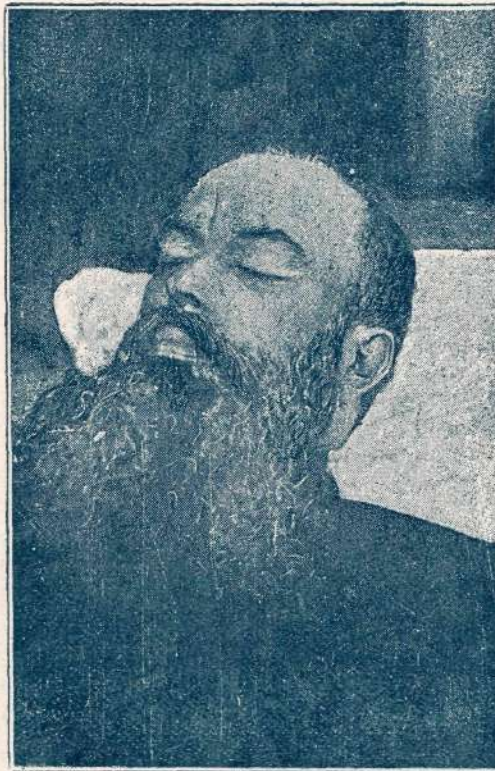
ob 11. uri omenjenega dne in je peljali na pokopališče. Na poti izven mesta ga je spremljal jeden sam pogrebec — brat njegov Lojze.

Zdravniško poročilo pravi, da je bil neposredni vzrok smrti kronična vnetica srčne mišice (Myocarditis cronica). Zaradi nje je srce otrpnelo; otrpnenje je trajalo dve uri in je bilo združeno z jako težkim dihanjem. Zdravniki so nadalje sodili, da je bolezen pognala že v Bosni prve kali, kar umevamo lahko, če mislimo na dolge poti in drugo trpljenje naših vojakov.

Sedaj torej počiva na južnem pokopališču mesta Lipskega, daleč proč od domovine, katero je ljubil iz vsega srca, iz vse svoje duše! Ni se mu izpolnila želja, katero je tolikrat izražal, da bi ležal v zemlji domači.

Jurij Šubic je bil prava umetniška narava. Bil je brezskrben in lahkoživ,

plemenitega srca in zlatega značaja. Požrtvovalen in radodaren do skrajne meje, ni si nabral posvetnega blaga, umrl je brez imovine. Ker je bil vnet za vse lepo in dobro, pridobil si ga lahko za vzore človeštva in za umetnost, kateri je bil posvetil svoje življenje. Poleg velike nadarjenosti se je odlikoval z železno vstrajnostjo in čudovito pridnostjo. S trdno voljo si je pridobil obširno znanje v vedi in umetnosti. Komponoval je

Jurij Šubic na mrtvaškem odru.
(Po fotografiji.)